

УДК 327.5

DOI <https://doi.org/10.30970/PPS.2023.47.26>

QUAD – ЧОТИРИСТОРОННІЙ БЕЗПЕКОВИЙ ДІАЛОГ

Ірина Дужа, Людмила Мельник

*Білоцерківський національний університет,
соціально-гуманітарний факультет,
кафедра філософських та політичних дисциплін
бульвар 50 річчя Перемоги, 96, 09100, м. Біла Церква, Україна*

Лариса Самойленко

*Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького,
Навчально-науковий інститут економіки і права,
кафедра державної служби, публічного адміністрування та політології
бульвар Шевченка, 81, 18000, м. Черкаси, Україна*

Коаліція чотирьох держав, що складається зі Сполучених Штатів, Австралії, Індії та Японії утворили неформальний формат співпраці «Quad» (Quadrilateral Security Dialogue), «Чотиристоронній Безпековий Діалог», що став на захист свободи, просування демократичних цінностей та стримування зростаючої могутності Китаю в Індо-Тихоокеанському регіоні. В міру зростання напруженості з Китаєм «Quad» посилює свої безпекові та економічні зв'язки. З роками дипломатія держав членів то зростала, то слабшала.

Тісна співпраця з державами членами є природною для Сполучених Штатів. Австралія та Японія є союзниками США за договором, а Індія є важливим стратегічним партнером. Адміністрація Дональда Трампа тісно співпрацювала з цими країнами, а адміністрація Байдена розширює співпрацю «четвірки».

Оскільки Індо-Тихий океан охоплює два океани та кілька континентів, це робить його важливим для морських інтересів США.

Зростаюча готовність Китаю кинути виклик регіональному статусу-кво непокоїть Вашингтон, а заперечення Пекіном демократичних цінностей за останній роки поглибило занепокоєння партнерів Четвірки. Переслідування Китаєм своїх регіональних інтересів, включно з придушенням свобод Гонконгу та критикою націй, не сповільнилося. Що є однією з причин створення «Quad». Лідери чотирьох країн також вбачають за необхідність більш активний підхід до вирішення гуманітарних та економічних проблем.

Індія та Японія приєдналася до четвірки за рахунок її занепокоєння щодо зростаючої влади, впливу та самовпевненості Китаю в Індо-Тихоокеанському регіоні, а також її власними територіальними суперечками. Посол Китаю в Токіо публічно розкритикував прем'єр-міністра Суґу, стверджуючи, що нова дипломатія Четвірки відображає «менталітет холодної війни» і, що вона «на 100 відсотків застаріла» [8].

Між США та Китаєм напруженість залишається високою. Австралія продовжує нести економічні санкції Китаю після того, як запропонувала Всесвітній організації охорони здоров'я провести розслідування походження COVID-19.

Тим не менш, небагато політиків у країнах «четвірки» бачать перевагу в спробі стримати вплив Китаю військовим шляхом. Натомість лідери «Quad» наголосили на співпраці у сфер спільного інтересу, щоб зміцнити впевненість у здатності демократії протистояти заявам Китаю про регіональний вплив. Поки зберігається напруженість у відносинах з Китаєм, порядок денний «четвірки», ймовірно, буде розширюватися, оскільки демократії Індо-Тихоокеанського регіону намагатимуться рівноважити зростаючу могутність Китаю.

Успіх будь-якої комплексної регіональної стратегії залежатиме від здатності «Quad» об'єднати країни навколо спільного шляху до більшої регіональної стабільності. Це також вимагатиме від Четвірки взяти на себе зобов'язання щодо постійних економічних і дипломатичних інвестицій у своїх партнерів.

Ключові слова: «Quad», Китай, США, Індостихоокеанський регіон, Індія, Японія, Австралія, безпека, співпраця, стримування, стратегічне партнерство.

Постановка проблеми. У вересні 2021 року на безпековому саміті «Quad» лідери окреслили головні напрями співпраці: охорона здоров'я – виробництво та розповсюдження вакцин; клімат – об'єднання зусиль щодо зміни клімату та розвиток чистої енергії; сприяння в сфері розвитку новітніх технологій та кібербезпеки; розвиток регіонального інфраструктурного партнерства. З того часу як Дж. Байден ступив на посаду президента США стратегічна Четвірка зосередилася на питаннях безпеки та мирного стримування зростаючої ролі Китаю, як в економічному так і у військовому спектрі.

В опублікованій заяві «Quad» від травня 2022 року напряму не згадується Пекін але в ній повторюється зобов'язання країн членів «захистити міжнародний порядок, заснований на правилах, де країни вільні від усіх форм військового, економічного та політичного примусу» [7] також у супровідному документі зазначено про встановлення нового індійсько-тихоокеанського партнерства для морського простору.

Над даною тематикою працює велика кількість вчених, науковців, котрі мають у своєму доробку чимало статей присвячених даній тематиці, деякі з них це: Федорів І. О. «Регіональна геополітика азійсько-тихоокеанського регіону: сучасна конфігурація» [5]; Poshedin, O. A New Enhanced Trilateral Security Partnership between Australia, the United Kingdom, and the USA (AUKUS): Reasons for Creation, Consequences for International Security [1]; «Глобальне лідерство США в розмінуванні та знищенні озброєнь» [4].

Для розвитку регіону та популяризації свого впливу адміністрація Дж.Байдена запустила нову Індостихоокеанську економічну Рамкову угоду у складі якої стратегічний альянс чотирьох демократичних держав і дев'яти регіональних держав [7].

У 2007 році коли був створений «Quad» було проведено серію зустрічей з країнами членами і Китай різко засудив їх, як спробу оточити та заблокувати Пекін в регіоні, не давши змоги розширити вплив.

Морська співпраця між Чотирма демократичними державами почалася після цунамі в Індійському океані 2004 року. Але сьогодні країни члени це демократичні держави з динамічною економікою, котрі працюють над вирішення питань безпеки, економіки та охорони здоров'я [8].

У 2020 році відбулося стали явними геополітичні та економічні ризики для членів Четвірки з боку Пекіну, адже Китай входить до трійки найбільших торговельних партнерів для Індії, Австралії, Японії та Америки, і кожна з них залежить від китайських ланцюжків поставок.

Японія, Австралія та Індія занепокоєні тим, що вплив США в регіоні слабшає. Тому Токіо, Канберра та Нью-Делі просувають «Quad» як спосіб підтримувати участь Америки в регіоні [7].

Це вільне угруповання, а не формальний альянс. Японія спочатку наголошувала на демократичній ідентичності чотирьох націй, тоді як Індії було зручніше наголошувати на функціональній співпраці. Австралійські лідери не бажали створювати бачення, що група є офіційним альянсом [8].

Станом на 2021 рік лідери всіх чотирьох країн стали більш узгодженими у своїх спільних занепокоєннях щодо напористої політики Китаю в регіоні, і як наслідок визначили

конструктивну співпрацю в багатьох галузях, перш за все у безпековій сфері. У листопаді 2020 року всі чотири військово-морські сили чотирьох країн учасниць взяли участь у своїх перших спільних навчаннях. А вже у березні 2021 року президент США Джо Байден скликав віртуальну зустріч «Quad», на якій були присутні прем'єр-міністр Австралії Скотт Моррісон, прем'єр-міністр Індії Нарендра Моді та прем'єр-міністр Японії Йосіхіде Суга [8]. Вони сформували робочі групи з питань розробки вакцин проти COVID-19, зміни клімату, технологічних інновацій і стійкості ланцюга поставок.

Лишається відкритими питання стосовно членства інших країн ІТР у альянсі, чи зможе він конкурувати, чи можливо доповнювати регіональні організації? І основне питання чи буде «Quad» ефективним якщо не матиме сильного економічного підґрунтя для того, щоб реально протидіяти домінуванню Китаю в регіональних торгових угодах?

Інтерес до альянсів безпеки постійно зростає так само, як і зростає занепокоєння до влади Китаю в Індо-Тихоокеанській регіоні. Тому щорічно проводяться спільні військово-морські навчання «Малабар», що демонструють співпрацю «Quad» у сфері безпеки. В основі були двосторонні навчання між Сполученими Штатами та Індією. У 2015 році приєдналася Японія, як постійний член, а з 2020 року включили Австралію. Представники оборонного відомства США кажуть, що «Малабар» може стати потужним військовим навчанням, яке поглибить довіру та оперативну сумісність між чотирма арміями в повітряних і морських областях. Усі чотири війська використовують сумісні системи протичовнової боротьби, що робить цю сферу співпраці особливо перспективною.

Окрім «Малабару», країни четвірки збільшують двосторонні, тресторонні та багатосторонні навчання одна з одною, які можуть прискорити здатність чотирьох країн створювати інтегровані можливості. Приклади таких навчань включають індійсько-австралійські військово-морські навчання AUSINDEX, що проводяться раз на два роки, японсько-індійські навчання JIMEX у Північному Аравійському морі та великі багатосторонні дворічні навчання RIMPAC морські навчання, в яких беруть участь усі чотири країни. Як союзники США за договором, Австралія та Японія регулярно проводять широкомасштабні навчання з американськими військовими.

Розробка Президентом США Байденом Індо-Тихоокеанської економічної основи процвітання є свідченням того, що Сполучені Штати інвестують в розвиток регіону. Рамкова угода, сформована між 12 країнами регіону, виражає бачення посилення впливу США в Індо-Тихоокеанському регіоні. Білий дім сформулював, що угода «має на меті сприяти стійкості, стійкості, інклюзивності, економічному зростанню, справедливості та конкурентоспроможності наших економік. За допомогою цієї ініціативи ми прагнемо сприяти співпраці, стабільності, процвітання, розвитку та миру в регіоні» [9].

У той же час США також підтвердили свою прихильність тихоокеанському регіону, а віце-президент Камала Гарріс оголосила про нове фінансування та «Національну стратегію щодо тихоокеанських островів» у липні 2022 року.

Однак такі зобов'язання не всеосяжні, і вони залишають проблеми для формування дипломатичної коаліції в регіоні. Наприклад, у звіті Азіатський банк розвитку зауважив, що «як звичайне, так і нетрадиційне посилення монетарної політики з боку Федерального резерву Сполучених Штатів послаблює фінансові умови в Азії» [9]. Отже, збалансувати внутрішній тиск і міжнародні зобов'язання не завжди можливо. Поточна фіскальна політика США гальмувала зростання в Індо-Тихоокеанському регіоні, що призвело до ненавмишних наслідків погіршення бідності та обмеження можливостей для справжнього розвитку.

На думку Джошуа Курланцік у Japan Times, «Індо-Тихоокеанська економічна структура не відповідає багатьом пунктам і загалом свідчить про ширші виклики Сполучених Штатів в Азії... незважаючи на всі формулювання та обіцяні цілі, включені

в Індо-Тихоокеанську економічну програму Рамки, він не містить конкретних зобов'язань Сполучених Штатів щодо надання учасникам більшого доступу до ринку США та не має механізмів примусу» [9].

«Quad» продовжує демонструвати, що він може досягти значного прогресу в регіоні. Наприклад, на останньому саміті їхніх лідерів у Токіо було оголошено про «Індо-Тихоокеанське партнерство для підвищення рівня обізнаності про морські зони» з баченням боротьби з незаконними морськими операціями, що відбуваються в усьому регіоні. І це є свідченням здатності організації вирішувати питання, які мають найбільше значення для країн Індо-Тихоокеанського регіону.

Японія є провідним прихильником альянсу Чотирьох і колишній прем'єр-міністр Сіндзо Абе, якого було вбито у 2022 році, виступав за активне співробітництво між країнами, особливо у безпековому векторі [7]. Він твердо вірив у силу Четверки забезпечити «вільний і відкритий Індо-Тихоокеанський регіон» [8]. Абе працював над тим, щоб переконати адміністрацію Трампа в цінності цього коаліційного підходу в Індо-Тихоокеанському регіоні.

Торгівля Японії зі світом значною мірою залежить від відкритих морських шляхів. Збройні сили США та Японії вже тісно співпрацюють у всьому регіоні, а Сили самооборони Японії повільно налагоджують стосунки [8] зі своїми австралійськими та індійськими колегами. Так само Японія відіграє важливу роль у підтримці інвестицій [8] у виробництво, торгівлю та розвиток інфраструктури в регіоні.

Японія та її партнери з Четверки поділяють занепокоєння щодо ролі Китаю в регіоні та викликів Пекіна верховенству права. Затвердження Пекіном свого суверенітету в Південно-Китайському морі, а також провокації Китаю щодо островів, на які претендують Китай і Японія в Східно-Китайському морі, змусили Токіо насторожено ставитися до нарощування військової сили Китаю. Стратегічні консультації з іншими партнерами «Quad» є життєво важливими.

Так само Японія уважно спостерігає за тим, як Китай висуває економічні умови для країн Індо-Тихоокеанського регіону, і хоче запропонувати країнам Південно-Східної Азії альтернативні джерела допомоги та торгівлі, щоб компенсувати зростаючий вплив Китаю. Токіо об'єднався з Вашингтоном і Канберрою, щоб збільшити кошти, доступні для інфраструктури якості. Підвищення стійкості країн четвірки, особливо для критично важливих ланцюгів постачання товарів, таких як напівпровідники, також буде пріоритетом Японії.

Альянс із США залишається основоположним для безпеки Токіо, Японія наполегливо працює над налагодженням тісніших зв'язків у сфері безпеки як з Австралією, так і з Індією. За останнє десятиліття Японія поглибила оборонні відносини з Австралією, і обидві сторони уклали угоду про взаємний доступ (подібну до угоди про статус збройних сил), щоб визначити правила та процедури для військ.

Японія підписала Угоду про придбання та перехресне обслуговування з Індією, а також угоди щодо захисту секретної військової інформації та передачі оборонного обладнання та технологій [7]. Двосторонні навчання з обома країнами зросли за кількістю та складністю.

Австралія розглядає Четвірку як основу свого Індо-Тихоокеанського порядку денного та ключову дипломатичну мережу, яка доповнює її інші двосторонні, регіональні та багатосторонні відносини. Деяким австралійцям здається, що контекст Четвірки стосується «цінностей, норм, правил і стандартів, які повинні формувати майбутнє», а також про забезпечення економічних, військових і технологічних переваг.

Австралія та Сполучені Штати співпрацюють через розвідувальну групу Five Eyes, до якої входять Канада, Нова Зеландія та Велика Британія. Пакт Австралії, Сполученого Королівства та Сполучених Штатів (AUKUS) 2021 року надасть Австралії доступ до

ядерних силових технологій США та Великобританії для її нового флоту підводних човнів, а також доступ до інших систем озброєння та військового потенціалу.

В свою чергу Австралія оновлює систему національної безпеки, в тому числі її відносини з союзниками та партнерами, значною мірою через те, що відносини з Пекіном продовжують погіршуватися через використання Китаєм примусової державної влади в спробі розширити свій вплив в Австралії. Австралія стурбована нещодавнім пактом безпеки Китаю з Соломоновими Островами, який, може відкрити шлях для військової присутності КНР у південній частині Тихого океану. Австралія відреагувала на зростаючу геополітичну невизначеність, ухваливши закон про іноземне втручання, розширення дипломатичних зв'язків і збільшення оборонного бюджету з планами збільшення чисельності військових.

Також Австралія та Японія зміцнили безпекові та економічні зв'язки завдяки низці двосторонніх угод. У червні 2020 року прем'єр-міністр Індії Скотт Моррісон і прем'єр-міністр Нарендра Моді підписали угоду про взаємний розподіл матеріально-технічного забезпечення та оголосили про підвищення рівня їхніх двосторонніх зв'язків до Всеосяжного стратегічного партнерства.

В свою чергу Делі прагне до «стратегічної автономії» у зовнішніх справах, що призвело до неприйняття міжнародних альянсів і настороженості до формалізованих багатосторонніх зобов'язань [10]. Індія є єдиним членом Четвірки, котра працює поза системою альянсу безпеки під проводом США, і єдиною, хто має сухопутний кордон з Китаєм, хоча обидва не мають прямих морських суперечок.

Скептицизм Делі щодо стратегічних намірів США в Азії залишається, і багато аналітиків ставлять під сумнів здатність Індії бути мережевим постачальником безпеки в широкому Індо-Тихоокеанському регіоні. Нейтралітет Індії у війні в Україні (Росія є «стратегічним партнером» Індії протягом десятиліть) робить її винятком серед членів Четвірки, що ставить питання про відданість Делі основним цінностям «Quad» [10]. Ці фактори змушують деяких оглядачів називати Індію «слабкою ланкою» Четвірки.

Тим не менш, індійські лідери вважають Китай своїм головним викликом безпеці, і відносини загострилися після того, як індійські та китайські війська зіткнулися вздовж спірного кордону в 2020 році. Це військово-протистояння триває вже два роки, і Делі з більшим ентузіазмом приєднується до зовнішніх гравців щоб балансувати проти Пекіну.

Постійна економічна та військова підтримка Китаєм традиційного суперника Індії, Пакистану, посилення розгортання китайських військово-морських сил у регіоні Індії та великі китайські інвестиції в інфраструктуру на периферії Індії підкріплюють занепокоєння Делі. Індія відмовилася від участі як у пекінській ініціативі «Один пояс, один шлях», так і в Регіональному всеосяжному економічному партнерстві очолюваному Китаєм в Азії.

Вже за останні роки стратегічне партнерство Індії з іншими членами «четвірки» значно поглибилося. Основні оборонні закупівлі Сполучених Штатів включають важку авіацію та протичовнові бойові платформи, а у 2020 році було укладено четвертий і останній «основоположний» пакт між США та Індією щодо поглиблення відносин у сфері безпеки та сприяння торгівлі оборонними засобами. Індія також підписала угоди про матеріально-технічну підтримку та доступ до бази як з Японією, так і з Австралією. Однак багато індійців невпевнені в тому, чи впишеться механізм «Quad» в регіональну стратегію Індії. Індія, швидше за все, продовжуватиме сповільнювати темпи, з якими угруповання втілює в життя свої ініціативи, особливо щодо цілей безпеки.

Індо-Тихоокеанський регіон стикається з періодом унікальної напруженості, починаючи від конкуруючих альянсів у сфері безпеки та непохитного інфляційного тиску до занепаду демократичних інститутів у всьому регіоні. Це реальність, яку посилює політика

епохи COVID, яка надає перевагу протекціонізму та надає перевагу політичній доцільності над спільною відповідальністю.

Отже, чотиристоронній безпековий діалог, що був заснований у 2007 році за розпорядженням тодішнього прем'єр-міністра Японії Сіндзо Абе [9], став однією з найважливіших політичних організацій в Індо-Тихоокеанському регіоні. Її члени представляють потужну політичну волю та спільну відданість демократії та верховенству права. Масштаб існуючих проблем в Індо-Тихоокеанському регіоні вимагає міжнародного співробітництва; і потрібні унікальні можливості та вплив QUAD.

У той же час зростає занепокоєння щодо відродження антагоністичних авторитарних режимів і відповідного зниження громадянських свобод. Повернення військової хунти в М'янмі, уряд якої нещодавно дозволив стратити чотирьох продемократичних активістів [9], підкреслило, що відсутність лідерства є загрозою для миру та стабільності.

Світ стикається з реальністю російської війни в Україні та відновленням напруженості в районі Тайванської протоки, впевненість у міжнародній відданості миру втрачається.

Усі ці різні проблеми відображають потребу у більшому регіональному лідерстві. Індо-Тихоокеанський регіон переживає переломний момент у своєму розвитку, ризикуючи десятиліттям політичної нестабільності, економічної стагнації та ще більшого погіршення прав людини.

Саме в цьому контексті «Quad» (Чотиристоронній діалог з питань безпеки) має стати єдиним голосом дипломатії.

В основі Чотиристороннього діалогу лежить здатність вести регіон до довготривалого періоду миру. Будь-яке бачення співпраці для регіону має передбачати постійні та цілеспрямовані зусилля для вирішення тих проблем, які є найбільш актуальними для членів регіону. У багатьох випадках це потребуватиме переналаштування фокусу «Quad» – від гарантування безпеки до сприяння економічному розвитку [10].

Кожен із членів «Quad» має значний вплив на м'яку силу в регіоні. США в основному вважаються центром поточних зусиль, щодо підтримки регіональної стабільності, тоді як Японія дотримується Всеосяжної та прогресивної угоди про Транстихоокеанське партнерство, незважаючи на те, що тодішній президент Трамп вийшов з її попередника, Транстихоокеанського партнерства.

«Quad» відкриває можливість для створення цілісної регіональної дорожньої карти, що ґрунтується на економічних зобов'язаннях, дипломатичній присутності та спільному баченні більш мирного Індо-Тихоокеанського регіону.

Четвірка має діяти як щось більше, ніж економічна чи військова інституція. Він має втілювати ідеологію взаємної підтримки, регіональної поваги та спільного зростання. Лідерство зі спільним баченням і відданістю зміцненню всього регіону – навіть за особисту ціну – є найефективнішою політикою розвитку Індо-Тихоокеанського регіону. Якщо «Quad» зможе прийняти таке бачення, виграє весь Індо-Тихоокеанський регіон.

Список використаної літератури

1. Дужа І.А. Тихоокеанська стратегія США: інтеграційний та безпековий вимір : дис. ... канд. політ. наук : 23.00.04. Київ, 2016. 222 с.
2. Дужа І. А. Стратегія відновлення регіонального лідерства США в АТР адміністрацією Б. Обама. *Гілея* : науковий вісник. Київ, 2015. Вип. 92. С. 346–349.
3. Дужа І. А. Стратегічна політика США щодо протидії корупції / І. А. Дужа, Л. М. Мельник, І. М. Грек. *Вісник Львівського університету. Сер. філос.-політолог. студії*. Львів, 2022. Вип. 41. С. 122–129.

4. Дужа І. А. Стратегічна політика США щодо протидії корупції / І. А. Дужа, Л. М. Мельник, І. М. Грек. *Вісник Львівського університету. Сер. філос.-політолог. студії*. Львів, 2022. Вип. 41. С. 122–129.
5. Федорів, І. О. Регіональна геополітика зійсько-тихоокеанського регіону: сучасна конфігурація. URL: <http://confuf.wunu.edu.ua/index.php/confuf/article/view/968>
6. Poshedin O. A New Enhanced Trilateral Security Partnership between Australia, the United Kingdom, and the USA (AUKUS): Reasons for Creation, Consequences for International Security // *Problems of World History – Kiev*, 2022. p. 123–142.
7. Chanlett-Avery E. The «Quad»: Security Cooperation Among the United States, Japan, India, and Australia. URL: <https://sgp.fas.org/crs/row/IF11678.pdf>
8. Smith S. A. The Quad in the Indo-Pacific: What to Know. URL: <https://www.cfr.org/in-brief/quad-indo-pacific-what-know>
9. Brake J. The Quadrilateral Security Dialogue (QUAD) Can Lead The Way To Peace In The Indo-Pacific. URL: <https://theowp.org/reports/the-quadrilateral-security-dialogue-quad-can-lead-the-way-to-peace-in-the-indo-pacific/>
10. Hoffman J. Quad Alliance Clear: No Aggressive Expansion In The Pacific. URL: <https://theowp.org/quad-alliance-clear-no-aggressive-expansion-in-the-pacific/>

QUAD – FOUR-WAY SECURITY DIALOGUE

Iryna Duzha, Lyudmila Melnyk

Bila Tserkva National Agrarian University,

Faculty of Social Sciences and Humanities,

Department of Philosophical and Political Disciplines

Soborna square, 8/1, 09117, Bila Tserkva, Ukraine

Larysa Samoilenko

Cherkasy National University named after Bohdan Khmelnytsky,

Educational and Scientific Institute of Economics and Law,

Department of Civil Service, Public Administration and Political Science

Shevchenko Boulevard, 81, 18000, Cherkasy, Ukraine

A coalition of four countries, consisting of the United States, Australia, India and Japan, formed an informal format of cooperation "Quad" (Quadrilateral Security Dialogue), "Four-way Security Dialogue", which stood to protect freedom, promote democratic values and contain the growing power of China in Indo – the Pacific region. As tensions with China have grown, the Quad has strengthened its security and economic ties. Over the years, the diplomacy of the member states sometimes grew, then weakened.

Working closely with member states is natural for the United States. Australia and Japan are treaty allies of the US, and India is an important strategic partner. The administration of Donald Trump has worked closely with these countries, and the administration of Biden is expanding the cooperation of the "quartet".

Because the Indo-Pacific spans two oceans and several continents, it is important to US maritime interests.

China's growing willingness to challenge the regional status quo worries Washington, and Beijing's denial of democratic values in recent years has deepened the concerns of the Four's partners. China's pursuit of its regional interests, including the suppression of Hong Kong's freedoms and criticism of nations, has not stopped. Which is one of the reasons for creating the Quad. The leaders of the four countries also see the need for a more active approach to solving humanitarian and economic problems.

India and Japan joined the quartet due to its concerns about China's growing power, influence and assertiveness in the Indo-Pacific region, as well as its own territorial disputes. China's ambassador to

Tokyo publicly criticized Prime Minister Sugu, claiming that the Quartet's new diplomacy reflected a "Cold War mentality" and that it was "100 percent outdated".[2]

Tensions remain high between the US and China. Australia continues to impose economic sanctions on China after inviting the World Health Organization to investigate the origins of COVID-19.

Still, few policymakers in the G4 countries see an advantage in trying to contain China's influence militarily. Instead, the Quartet leaders emphasized cooperation in areas of common interest to build confidence in democracies' ability to counter China's assertions of regional influence. As tensions with China persist, the Quartet's agenda is likely to expand as Indo-Pacific democracies seek to balance China's growing power.

The success of any comprehensive regional strategy will depend on the Quad's ability to unite countries around a common path to greater regional stability. It would also require the Quad to commit to continued economic and diplomatic investment in its partners.

Key words: "Quad", China, USA, Indo-Pacific region, India, Japan, Australia, security, cooperation, deterrence, strategic partnership.